POSUDEK PRO HABILITAČNÍ ŘÍZENÍ
MgA. Ivy Oplištilové, Ph.D.

Iva Oplištilová patří k výjimečným osobnostem působícím na HAMU v Praze. Mám na mysli jednak její vynikající erudici v oboru hudební teorie, ale především šíři jejího záběru a samozřejmou lehkost s jakou je schopna vstupovat do mezioborových dialogů. Její vzdělání zahrnuje pozoruhodné propojení exaktního přístupu (statistika a pravděpodobnost na Matematicko-fyzikální fakultě v Praze), interpretace (absolutorium klavíru na pražské Konzervatoři), pedagogiky (Metodické centrum HAMU v Praze, obor pedagogika klavíru) a hudební teorie (Ph.D. na HAMU v Praze). O její všestrannosti svědčí nejen řada odborných publikací z nichž bych vyzdvihl inspirativní studií *Přeměna paradigmatu* v časopise Živá hudba (2016), vynikající pedagogický cyklus pracovních sešitů pro malé klavíristy *Klavihrátky*, ale také překladatelská činnost z angličtiny, ediční, jakož i hudebně-popularizační činnost. Iva Oplištilová absolvovala také několik zahraničních stáží (v poslední době např. dva pobyty na McGill University v Montrealu) a prezentovala výsledky svého výzkumu na řadě mezinárodních konferencí (z poslední doby např. na konferenci Artistic Research: Is There Some Method? v Praze).

Předložená habilitační práce *Anglofonní hudebně-teoretická terminologie novodobých kompozičních metod* představuje zásadní příspěvek nejen ke tříbení českých ekvivalentů hudebně-teoretických termínů, ale především k pochopení tří hudebně-teoretických proudů anglofonního světa: schenkerovské analýzy, teorie tónových skupin a transformační teorie. Text je velmi hutný. Laickému pozorovateli by se snad mohlo zdát, že jde jen o jakýsi stručný přehled doplněný slovníkem. Nicméně každý, kdo se kdy při psaní odborného textu potýkal s absencí zavedených českých ekvivalentů cizojazyčného teoretického diskurzu ví, jak je často obtížné tyto termíny v češtině hledat a volit, protože to mnohdy vyžaduje komplexní studium dané problematiky. Termíny totiž nelze jen přeložit, musíme pochopit jejich komplexní význam v určitém kontextu, který může být velmi odlišný od našeho. A tyto kontexty nemůžeme v češtině vysvětlit, když nemáme adekvátní terminologii. Z tohoto pohledu je stručnost a svrchovanost habilitační práce Ivy Oplištilové obdivuhodná. Komplexnost jejího vhledu do dané problematiky v závěru předloženého textu přirozeně ústí do zpětné reflexe české poválečné hudební teorie.

K textu nemám žádných zásadních výhrad. Jelikož je habilitační řízení na AMU nastaveno tak, že žadatel nemá možnost se seznámit s oponentskými posudky ani na ně reagovat, nepovažuji za nutné komisi zatěžovat s drobnými polemickými či zvídavými

poznámkami, které jsem si do textu poznamenal. Ty odešlu raději přímo jeho autorce. Jednu bych ovšem zmínil. Mám dojem, že název publikace nevystihuje úplně adekvátně její obsah a zvážil bych drobnou změnu např. na *Anglofonní terminologie novodobých hudebně-teoretických směrů a kompozičních metod* .

MgA. Ivu Oplištilovou, Ph.D. lze v současné době považovat za zkušeného pedagoga. Její akademickou erudici dokládá i výčet mezinárodních hostování v roli pedagoga nebo vedoucího workshopů, stejně jako vynikající reputace mezi studenty bakalářského, magisterského a především doktorského studia. Je vedoucím Oddělení soudobé hudby, které představuje jeden z mála ostrůvků soustavného vzájemného obohacování interpretů a skladatelů v rámci Hudební a taneční fakulty AMU. Její inovativní přístup k výuce teorie skladby v magisterském studiu umožnil tento důležitý oborový předmět kvalitativně přenést do širšího evropského, potažmo světového kontextu.

Předložená habilitační práce *Anglofonní hudebně-teoretická terminologie novodobých kompozičních metod* splňuje požadavky standardně kladené na úroveň habilitačních prací v oboru hudební teorie.

V Praze 30.4.2021

doc. Slavomír Hořínka, Ph.D.